

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Jamen jeg er da godt klar over, at det ikke er lovforslaget, vi skal diskutere i dag. Jeg udtalte jo også kun, at vi er glade for det løfte, der ligger i regeringens tiltag. Og jeg håber virkelig, at der bliver taget fat på børneinstitutionerne, daginstitutionerne, for det viser sig jo, at de børn, der er i dagpleje, er langt mindre syge end dem, der er i de store institutioner.

Charlotte Antonsen (V):

Vore børn og unge skal have ordentlige og gode omgivelser, når de opholder sig i børneinstitutioner og går i skole og senere, når de tager en uddannelse.

Det er først og fremmest kommunerne, der skal sikre det, om nødvendigt med inddragelse af embedslæger. Sådan er det i dag, og sådan skal det fortsat være. Det er naturligvis også en opgave for kommunerne og amtskommunerne i samarbejde med de enkelte skoler og institutioner, herunder som det mest centrale forældrene, skolebestyrelserne, institutionsbestyrelserne. Venstre ønsker at sikre, at børnenes omgivelser er gode, når de enten bliver passet eller modtager undervisning.

Venstrefløjen her i Folketinget har i mange år – og det har jo især været SF og Enhedslisten – presset på for at lade de studerende og børnene komme ind under selve arbejdsmiljøloven. Det ønsker Venstre ikke. Vi mener ganske enkelt ikke, at det vil gavne børnenes og de unges arbejdsmiljø. Til gengæld er vi ikke i tvivl om, at det, altså hvis man var gået så vidt, ville koste milliarder af kroner, hvis alle detaljerne og de bureaukratiske regler, der er forbundet med Arbejdstilsyn, APV osv., skulle udstrækkes til også at gælde samtlige danske vuggestuer, børnehaver, skoler, gymnasier, kortere uddannelser, mellemlange uddannelser, videregående uddannelser. Det ville koste milliarder af kroner, og spørgsmålet er, om man af den grund ville få et bedre arbejdsmiljø for børnene. Det tror vi ikke på.

Derfor er vi sådan set tilfredse med, at regeringen i dag afliver den tanke, for det er jo velkendt, at især den tidligere arbejdsminister Jytte Andersen har flirtet med ideen om, at de studerende skulle med ind under arbejdsmiljølovgivningen. Det er det, vi hører i dag at man har opgivet, og at man i stedet for har besluttet at lægge sagen over til undervisningsministeren. Jeg vil sige, at vi synes, det er et meget vigtigt

skridt, at man derved lukker denne årelange diskussion, som især er foregået med den yderste venstrefløj her i Folketinget.

For Venstre er der ikke nogen tvivl om, at arbejdsmiljøproblemer bedst løses i et tæt samarbejde med de involverede unge. Her er altså bestemt ikke behov for, at Arbejdstilsynet tager børnene i varetægt. Arbejdsmiljøloven skal fortsat kun benyttes i forbindelse med, hvad der må opfattes som farligt arbejde, f.eks. fysikforsøg og den slags.

En anden væsentlig grund til, at Venstre ikke ønsker at lade børnene være omfattet af arbejdsmiljøloven, er, at børnene ikke er i et egentligt ansættelsesforhold til hverken skolen eller rektor. Børnene har altså ikke interesse- modsætninger i forhold til hverken lærere eller rektorer eller børnehavepædagoger.

En anden grund til, at vi er glade for, at det nu er blevet slået fast med syvtommersøm, at man ikke længere vil overveje at lade arbejdsmiljøloven gælde for børn og unge, er, at vi ikke ønsker at udvande den eksisterende arbejdsmiljølov. Her skal man fortsat koncentrere sig om de farligste arbejdspladser, hvor man virkelig kan komme til skade eller måske ligefrem komme af dage.

Som sagt har Venstre altid været meget optaget af, at børn og unge har optimale muligheder både i institutioner og i forbindelse med undervisning, og i den forbindelse er arbejdsmiljøet af stor betydning. Det er lettere at lære noget, hvis man ikke sidder og får træk, og man kan også bedre koncentrere sig, hvis man ikke har hovedpine.

For Venstre er det fint, at undervisningsministeren nu lægger op til, at elever og studerende skal lære at blive mere opmærksomme på arbejdsmiljøet. Et godt arbejdsmiljø er vigtigt, når man er ung, og det er også vigtigt, at man allerede tidligt bliver opmærksom på risikoen for arbejdsmiljøproblemer, når man til sin tid får et rigtigt job.

Men jeg hørte nogle ting – og det har så især været fra fru Anne Baastrup, jeg ved så ikke, om ministeren også vil lægge navn til det – om at man vil lave noget APV-lignende, som jo allerede medfører et kæmpe bureaukrati på landets arbejdspladser, hvor man beskriver hver evig eneste arbejdsfunktion, der er, og som ikke giver nogen positiv effekt på arbejdsmiljøet. Det tror vi ikke på. Især er vi meget bekymrede for hele denne snak om det æstetiske eller de pæne omgivelser, og dér vil jeg gerne sige til ministe-